

undersøge og afgive Attestation om Beholdningens Størrelse.“

Heraf vil ærede Medlemmer se, at disse Bogholderes Arbejde falder udenfor Rammerne af det Arbejde, der ellers paahviler Bogholderne i de forskellige Institutioner under Staten. Den Gang den citerede Indberetning fremkom, blev der for Bogholderne fastsat Lønninger, som i Forhold til dem, der blev fastsat for Personer, der faktisk var ligestillede med disse, nemlig Sygehusforvaltere, var saaledes, at Bogholderne i højeste Løn fik 500 Kr. mindre end Forvalterne. Imidlertid er Kommissionen kommet til det Resultat, at Bogholderne nu kommer til at staa saaledes, at deres Løn ligger 1400 Kr. under Hospitalforvalternes. Derfor vil jeg henlede Opmærksomheden paa dette Forhold og henstille til det kommende Udvalg, at man tager disse Personers Lønforhold op til Revision og sidestiller dem med Sygehusforvalterne, hvis Arbejde i alt væsentligt falder sammen med Bogholdernes. Hvis det ikke er muligt at hæve dem op i 1ste Lønningsklasse efter § 683, vil jeg henstille, at man sidestiller dem med dem, der lønnes efter § 470, altsaa med Bogholderne under Trafikministeriet eller, hvis heller ikke dette kan lades sig gøre, da med Bogholderne under Fængelsvæsenet, hvis Løn bestemmes efter § 662, nemlig for Værkforstandere, der tillige er Bogholderne. Naar man vil gribe til en af disse 3 Udveje, vil der i nogen Maade være raadet Bod paa den Uretfærdighed, der er vist de 5 Bogholdere under Sindssygehospitalerne — der er kun 5 af dem her i Landet —, idet man efter min Mening ikke har taget tilstrækkeligt Hensyn til det mangeartede og ret store Arbejde, som disse Mennesker maa udføre.

J. Andersen: Der er i det foreliggende Forslag en Lønningsart, som hedder Stedstillæg. Jeg ved ikke, om det i og for sig er rigtigt at give Lønninger under denne Form, men nu er det en Gang kommet der, og jeg ønsker da at gøre opmærksom paa, at saaledes som det staa her, vil man komme til at gøre Uret mod nogle Tjenestemænd, der er stillede paa samme Maade som de, der her er Tale om, idet de ikke faar det Stedstillæg, som er nævnt for Stationsbyerne Brønderslev, Dragør, Glostrup, Haslev og Holte o. s. v., hvor der ydes Stedstillæg. Ude i den By, hvor jeg bor, Taastrup, som ogsaa er en stor Stationsby, er der lige saa dyrt at leve som f. Eks. i Glostrup og Haslev, men ikke desto mindre har man ikke taget Taastrup med,

og det til Trods for, at det dog er dyrere for Folk i Taastrup at tage her til Hovedstaden for at gøre Indkøb, end det er for dem, der bor i Glostrup, og denne Difference har man endda nylig forøget klækkeligt ved at forhøje Jernbanetaksterne. Jeg henstiller derfor, at man i det Udvalg, der faar med Lovforslaget at gøre, indfører Navnet „Taastrup“ efter „Glostrup“, hvor der er Tale om Stedstillæg.

Endvidere har jeg en Bemærkning at gøre, som falder godt i Traad med, hvad der er sagt fra anden Side, navnlig af det ærede Medlem fra Esbjerg (Sundbo), og det er denne, at man ikke alene maa sørge for at give de Tjenestemænd, Staten skal bruge, en Løn, de kan leve af; det er ogsaa nødvendigt, at Staten giver en saadan Løn, at den kan faa dygtige Folk ind i Tjenestetaterne. I de sidste Aar har Udviklingen været den, at Ingeniørarbejde lønnes meget bedre ude i det private Erhverv end indenfor Staten, og naar jeg ser, at man f. Eks. vil lønne Jernbanernes Overingeniør med 9 600 Kr. foruden de Tillæg, som er fælles for alle, er jeg noget tilbøjelig til at tro, at man undervurderer denne Stillings Værdi for Staten. Hvis vi ikke altid paa denne Plads — jeg nævner den kun rent eksempelvis, der kan være mange andre, men jeg skal ikke spille Tingets Tid med flere Eksempler — har en meget dygtig Mand, er der ingen Tvivl om, at det vil koste Staten mange, mange Penge, thi hans Arbejde er saa ansvarsfuldt og vil komme til at betyde saa meget i Penge for den danske Stat, at det nok kunde lønne sig at give denne Mand en stor Løn, for at man kan faa den dygtigste Mand, det overhovedet er muligt at faa. Man kan ansætte en Generaldirektør, der ikke har Gnist af Kendskab til Jernbanebygning eller Jernbanedrift, men man kan ikke ansætte en Overingeniør indenfor Statsbanerne, som ikke er en dygtig Ingeniør, uden at der sker betydelig Skade for Statsbanerne og derved for Statskassen. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis denne Stilling i Øjeblikket var ledig og skulde opslaas med den Løn, her er Tale om, fik vi ikke en saa dygtig Ingeniør, som vi kunde faa, hvis Lønnen var noget højere.

Der kan, som sagt, være mange lignende Tilfælde. Jeg har kun villet nævne dette ene for at pege paa, at det ikke er nok, at vi lønner vore Embedsmænd saaledes, at de kan leve deraf og leve anstændigt deraf, vi maa ogsaa sørge for at ansætte Lønningerne saaledes, at man ikke skal faa anden og tredje Rangs Kræfter til vore Embeder. Vi bør have Lønninger af en saa-